

BONART

I SUBIRACHS
TORNA A
TRENAR EL
SILENCI...

Obra | Teatre, 1989

Autor | Josep Maria Subirachs i Sitjar

Lleó: Exposició de la Casa Mágica de Xevi:
<http://wp.me/psi3d-2f1>
2 hours ago · reply

Lleida: L'IEI convoca el desè premi de
fotografia Ton Sirera: <http://wp.me/psi3d-2eV>
14 hours ago · reply

Programa de fires del gener i febrer del
2011: <http://wp.me/psi3d-2eS>
15 hours ago · reply

Milà: La galeria Jerome Zodo presentarà
Simon Senn a ArcoMadrid:
<http://wp.me/psi3d-2eP>
15 hours ago · reply

Join the conversation

- INDEX
- INDEX EXPOSICIONS
- (DE)CREIXEMENT CULTURAL
- I SUBIRACHS TORNA A TRENAR EL SILENCI...

Durant el segon semestre del 2012 veurà la llum, després de vuit anys d'entrebancs, el Centre Cultural Caixa Penedès Espai Subirachs a Barcelona per Sílvia Muñoz d'Imbert

Josep Maria Subirachs sempre ha tingut en compte la importància cabdal que té la proximitat de la seva obra amb el públic que la contempla, amb la gent que transita pel carrer. Voluntàriament allunyat de certs elitismes intrínsecs del món de l'art, ben aviat realitzà obres escultòriques públiques; per exemple, la primera obra abstracta col·locada en una via pública, concretament Forma 212, realitzada l'any 1957 per a l'entrada de les Llars Mundet de Barcelona. Sens dubte, un llibre com Subirachs a Catalunya. Obra en espais públics, de Judit Subirachs-Brugaya, publicat el 2006, ens dóna una perfecta imatge de com el treball escultòric de Subirachs ha conviscut amb els paisatges més populars, tant de Catalunya com de la resta del món, i ha format part de la nostra vida quotidiana.

Tan interessant com l'obra pública, per la seva incidència estètica i social i la nombrosa obra gràfica que l'artista sempre ha estat interessat a realitzar per la seva intenció de crear treballs que poguessin ser adquirits per un públic més nombrós, també hem de tenir en compte la ingent producció d'obres de l'artista de caire experimental, més arriscades, i que han quedat a les mans de col·leccionistes privats.

Per aquest motiu, i després de tancar una llarga, productiva i polèmica etapa que suposà un dels reptes més difícils de l'artista, no només en l'aspecte artístic sinó en el personal: la realització de la façana de la Passió de la Sagrada Família, Subirachs decidí marxar de la Sagrada Família, on havia viscut des del 10 de juny de 1986, 60è aniversari de la mort del mestre Antoni Gaudí, fins a l'any 2000, en què es col·loquen les dues últimes portes de bronze de la façana de la Passió, les dedicades a l'Evangeli segons Mateu i a l'Evangeli segons Joan.

L'any 2001, i després d'una retrospectiva realitzada a Mataró, Subirachs. Idea, matèria, forma, inicia una sèrie de contactes profitosos amb Caixa Penedès, que té interès a realitzar un centre cultural a la ciutat de Barcelona. S'acorda, per una banda, que l'entitat financera construirà el futur edifici i, per l'altra, que Subirachs cedirà una sèrie d'obres que s'exposaran en aquest espai de manera pública, atent, com en tota la seva trajectòria, al fet que tothom pugui apropar-se al seu treball.

Aquesta empena inicial duagué, després de tenir en compte diversos edificis, a escollir-ne un al carrer Princesa a tocar del carrer Montcada i, per tant, del Museu Picasso. Posteriorment, va seguir un concurs internacional organitzat pel Col·legi d'Arquitectes de Barcelona en el qual els arquitectes que hi participaven havien de tenir en compte la conservació de la façana, tot i refer l'interior de l'edifici, aquest concurs el guanyaren Ramon Sanabria i Lídia Planas, el mateix 2001.

Només faltava executar l'obra i obrir el futur Centre Cultural Caixa Penedès Espai Subirachs l'any 2004, com s'havia projectat en un primer moment. Però aquest era l'inici també d'una sèrie d'entrebancs que allargarien l'obra fins a l'actualitat i que fan que encara resti un temps per concloure-la. Diversos van ser els factors: a un entorn logísticament complicat, com és el barri vell de la ciutat de Barcelona i el carrer Princesa, s'hi afegiren traves burocràtiques, problemes tècnics com la troballa d'aigua al subsòl, un fet que va obligar a aturar l'obra i a demanar consell a tècnics per a una solució a llarg termini. Solucionats aquests i altres problemes, la nau capitana de l'obra cultural de Caixa Penedès i somni de Subirachs continua rumb a la seva consecució, esperem, ara sí, durant el segon semestre de l'any 2012. L'edifici constarà, com bé es pot apreciar en la visita virtual que es pot fer des de la seva pàgina web, de dos pisos de subterrani, una planta baixa i entrada, una primera planta d'exposicions temporals, una segona i tercera dedicades a l'obra de Subirachs i una quarta on hi haurà els despatxos i una biblioteca.

Si l'edifici és una pota cabdal i bàsica d'aquest propòsit, l'altra ha estat la posada en marxa del projecte museològic i del catàleg raonat, dirigits per la filla de l'escultor i doctora en història de l'art, Judit Subirachs-Brugaya.

A poc a poc, i a partir de l'any 2003, en què l'artista comença a tenir problemes de salut, és ella qui agafa les regnes del projecte i qui realitza, juntament amb un equip de professionals, la catalogació de l'obra del seu pare: 1.430 escultures, 3.000 dibuixos, medalles, tapissos, obra gràfica... un treball ingent i silenciós que, per altra banda, esdevé cabdal per situar i conèixer l'obra de Subirachs.

Per altra banda, amb totes aquelles peces que havia cedit l'artista per a l'espai i que ara encara no es poden veure al carrer Princesa, es va decidir mostrar-les a diferents indrets, tot organitzant exposicions que han anat des de l'antològica de la seva obra, realitzada aquest 2010 a la Lonja de Saragossa, per on han passat més de 50.000 persones, fins a d'altres exposicions més petites en què es mostra el darrer treball de l'artista centrat en la pintura, com les realitzades a Sitges i actualment a Vilafranca del Penedès.

El que hem de tenir en compte quan ens endinsem en l'univers Subirachs és que no només estem davant l'artífex de la façana de la Passió de la Sagrada Família, sinó que estem davant l'obra d'un artista que comença en la dècada dels quaranta, a través de mestres escultors com ara Enric Monjo i Enric Casanovas, passant per la seva primera exposició a la Casa del Libro l'any 1948 i la seva participació en els Salons d'Octubre, i que continua amb diverses etapes, com per

BONART

I SUBIRACHS
TORNA A
TRENAR EL
SILENCI...

Obra | Teatre, 1989

Autor | Josep Maria Subirachs i Sitjar

Lleó: Exposició de la Casa Màgica de Xevi:
<http://wp.me/psi3d-2f1>
2 hours ago · reply

Lleida: L'IEI convoca el desè premi de
fotografia Ton Sirera: <http://wp.me/psi3d-2eV>
14 hours ago · reply

Programa de fires del gener i febrer del
2011: <http://wp.me/psi3d-2eS>
15 hours ago · reply

Milà: La galeria Jerome Zodo presentarà
Simon Senn a ArcoMadrid:
<http://wp.me/psi3d-2eP>
15 hours ago · reply

Join the conversation

exemple l'expressionista, la polimàtica, la nova figuració... que també existeix una obra paral·lela a la que executa a la Sagrada Família i una de posterior, que abraça des de l'any 2000 fins a l'actualitat.

Subirachs té un dels corpus creatius més importants del nostre país, tot i haver-se silenciada la seva trajectòria per motius que haurien d'estudiar-se detingudament, el cert és que la seva obra clama per un reconeixement just, i que el nostre país no pot oblidar tan fàcilment les gran figures protagonistes del seu art.

Si és ben coneguda la faceta de Subirachs com a escultor, no és menys cert que la seva creativitat és un doll inesgotable i sent com és un artista polifacètic durant tota la seva trajectòria artística, en els darrers anys el seu esperit creatiu ha pogut reflectir-se a través de la pintura.

FORUM BERGUER BALAGUER DE VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Fins al 23 de gener del 2011

Subirachs. Pintures del 2004 al 2009

Al Fòrum Berger Balaguer de Vilafraanca del Penedès s'exposaran una vintena de les més de cent setanta teles que Subirachs ha realitzat en el període que abraça des del 2004 fins al 2009. Aquestes no són les primeres experimentacions pictòriques que realitza l'artista, que ja l'any 1973 havia realitzat una quinzena d'olis sobre tela i que més tard realitzà les escultopintures, en les quals juxtaposà les dues tècniques en un intent d'esborrar els límits imposats.

Davant d'aquestes obres ens trobem l'univers inconfusiblement subiraquí, un univers en què s'imposa la línia i el dibuix, l'arquitectura, l'ordenació del volum i l'espai, un espai solitari que recorda aquells paisatges buits i onírics de Giorgio de Chirico, en què apareixen, però, la llum i el color, un cromatisme nítid i fred, una llum focalitzada rere profundes foscors, passadissos, esclatxes i llunes cranials.

L'arquitectura d'arrel mitològica i històrica hi és present, com a empremta del pas del temps, del laberint del minotaure a la mastaba, la balustrada, l'obelisc, el museu, el santuari o la torre d'Icària. En les seves obres els elements del passat es reformulen per acabar esdevenint símbols d'un temps que no deixa de passar, restes de l'acció i la creativitat de l'home, una mena d'arqueologia creativa humana abocada a resistir-se a l'oblit.

L'escala de l'enteniment, 2007. Fusta policromada. 92 x 40 x 70 cm.

- LA MALETA MEXICANA AL MNAC
- 20è ANIVERSARI D'ART BARCELONA
- PICASSO MEDITERRANI

"He volgut donar la veu als artistes d'avui"
Dani Ferrer, director de L'Inspiration de Van Gogh

Murals
Onze intervencions a la Fundació Miró

Desitjos per al pròxim any
Com serà la cultura catalana del 2011?

L'única catedral romànica viva de Catalunya
Catedral de la Seu d'Urgell

Art, disseny, arquitectura i v
quotidiana combinats en ha
La Pedrera d'Antoni Gaudí

04/01/11

04:17

02/01/11

03:41

29/12/10

06:32

26/12/10

03:07

25/12/10

EXPOSICIÓ
DEL 17 DE DESEMBRE DEL 2010
AL 23 DE GENER DEL 2011

SUBIRACHS

Caixa Pened
Obra Soci